

Warszawa, 16 lipca 2021 r.

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

**PGE Dystrybucja S.A.
Oddział Skarżysko-Kamienna
Al. Marsz. J. Piłsudskiego 51
26-110 Skarżysko-Kamienna**

Postanowienie Nr DT.WOT.6171.46.2021.11

Na podstawie art. 106 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 124 ust. 1b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 z późn. zm.), zwanej dalej „u.g.n.”, w związku z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 777 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r.” oraz art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 576), zwanej dalej „Pt”,

odmawiam uzgodnienia

projektu decyzji administracyjnej znak: GKN.6853.1.45.2020, przedłożonej przez Starostę Buskiego, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z części nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, położonych w gminie Wiślica w obrębie:

- **Gorystawice oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr: 871 o pow. 0,61 ha, 979 o pow. 0,06 ha;**
- **Kobylniki oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr: 1365 o pow. 0,01 ha, 322 o pow. 0,19 ha, 326 o pow. 0,21 ha, 395 o pow. 0,02 ha, 621 o pow. 0,07 ha;**
- **Sielec oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr: 118 o pow. 0,30 ha;**
- **Skorocice oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr 1049 o pow. 0,29 ha, 15 o pow. 0,19 ha, 393 o pow. 0,14 ha, 394 o pow. 0,07 ha, 47/2 o pow. 0,16 ha, 634 o pow. 0,18 ha;**
- **Szczytniki oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr: 831 o pow. 0,22 ha oraz nr 847 o pow. 0,80 ha, zwanych dalej „Nieruchomościami”, poprzez udzielenie inwestorowi PGE Dystrybucja S.A. Oddział Skarżysko-Kamienna zezwolenia na podwieszenie kabla światłowodowego na istniejącej podbudowie istniejącej linii energetycznej 15kV relacji GPZ Wefecz - RS Korczyn, według lokalizacji opisanej na załączniku nr 1 dołączonym do przedmiotowego projektu decyzji.**

Uzasadnienie

Starosta Buski (zwany dalej „Starostą” lub „Organem”), przy piśmie z dnia 25 lutego 2021 r., znak: GKN.6853.1.45.2020 (data wpływu do Urzędu Komunikacji

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Elektronicznej (zwanego dalej „UKE”): 3 marca 2021 r.), na podstawie art. 124 ust. 1b u.g.n. przedłożył do uzgodnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) projekt decyzji znak: GKN.6853.1.45.2020, zwany dalej „Projektem decyzji”, dotyczący ograniczenia na rzecz PGE Dystrybucja S.A. Oddział Skarżysko-Kamienna (zwanego dalej także „PGE”, „Wnioskodawcą” lub „Inwestorem”) sposobu korzystania z Nieruchomości.

Z sentencji Projektu decyzji wynika, że Organ, na podstawie art. 124a w związku z art. 124 ust. 1 i 1b oraz art. 6 u.g.n. oraz art. 49, art. 104 i art. 106 k.p.a. zamierza orzec o:

- 1) ograniczeniu sposobu korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie inwestorowi PGE zezwolenia na podwieszenie kabla światłowodowego na podbudowie istniejącej linii energetycznej 15kV relacji GPZ Wełecz - RS Korczyn, według lokalizacji opisanej na załączniku nr 1 dołączonym do przedmiotowego projektu decyzji;
- 2) zobowiązaniu PGE do przywrócenia Nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po zakończeniu robót wymienionych w punkcie 1;
- 3) tym, że jeżeli przywrócenie Nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powodowałoby nadmierne trudności lub koszty, Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty odszkodowania o którym mowa w art. 128 ust. 4 u.g.n.;
- 4) zobowiązaniu użytkowników Nieruchomości do każdorazowego udostępniania inwestorowi Nieruchomości, w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów przewodowych znajdujących się na Nieruchomościach.

W piśmie z dnia 23 marca 2021 r. znak: DT.WOT.6171.46.2021.3 Prezes UKE zwrócił się do PGE, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a. o przedstawienie, w terminie 7 dni, wyjaśnień, czy planowana na Nieruchomościach inwestycja jest inwestycją celu publicznego z zakresu telekomunikacji tj. czy jej realizacja wiąże się z urzeczywistnieniem potrzeb określonej wspólnoty przynajmniej na poziomie lokalnym (gminnym).

PGE w piśmie z dnia 26 kwietnia 2021 r. wyjaśniła, że planowana inwestycja wiąże się z urzeczywistnieniem potrzeb wspólnoty gmin Wiślica i Nowy Korczyn oraz, że „Budowa przedmiotowego kabla ma na celu umożliwienie korzystania przez lokalnych dostawców Internetu z usług transmisji danych oferowanych przez PGE oraz zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej dla mieszkańców powiatu buskiego przez poprawę systemu telemetrycznego sieci PGE”.

Pismem z dnia 24 czerwca 2021 r. znak: DT.WOT.6171.46.2021.10, Prezes UKE poinformował strony niniejszego postępowania uzgodnieniowego o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 5 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a. ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.: *„Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym*

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości”.

Z brzmienia przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że dotyczy on umieszczania obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości.

Stosownie do art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która jest zawierana na piśmie, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie. Stronami umowy są z jednej strony operator, z drugiej strony właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W umowie ustalane są warunki korzystania przez operatora z nieruchomości, w celu zakładania i konserwacji urządzeń lub linii telekomunikacyjnych, jak również zasady odpłatności za korzystanie z tej nieruchomości. W myśl zaś art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3 (tj. terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o zawarcie umowy) nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i art. 124a u.g.n.

Przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. stanowi, iż starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody. Ograniczenie to następuje zgodnie z planem miejscowym, a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W świetle zaś art. 124 ust. 1b u.g.n. „W zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana”.

Jak wynika zatem z brzmienia przedstawionego powyżej przepisu art. 124 ust. 1b u.g.n., w zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia (o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n.) wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem UKE. Przepis ten stanowi także, że decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana. Wyjaśnić przy tym należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt.

Przepis art. 124 ust. 1b u.g.n. wskazuje formę tzw. współdziałania, która przy wydawaniu decyzji w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości urządzeń

łączności publicznej przybiera postać uzgodnienia. Natomiast zasady i tryb współdziałania organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji administracyjnej reguluje przepis art. 106 k.p.a.

W myśl art. 106 § 1 k.p.a., jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody, albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. Z przepisu art. 106 § 2 k.p.a. wynika zaś, iż wszczęcie tzw. postępowania uzgodnieniowego następuje na wniosek organu wydającego decyzję. Przepis art. 106 § 5 k.p.a. stanowi natomiast, że wyrażenie stanowiska przez organ następuje w procesowej formie postanowienia.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, organ współdziałający przedstawia swoje stanowisko w sprawie administracyjnej rozstrzyganej w drodze decyzji, a zatem zakres i przedmiot tego stanowiska są niejako podwójnie ograniczone: po pierwsze - przedmiotem sprawy administracyjnej, po drugie - zakresem właściwości (zadań) organu współdziałającego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 1997 r., sygn. akt V SA 2699/96, ONSA 1998, nr 4, poz. 123, w którym przyjęto, że: *„Jeżeli przepis prawa materialnego uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska w formie opinii przez inny organ, to opinia ta nie może dotyczyć dowolnych spraw związanych z przedmiotem rozstrzygnięcia, lecz tylko tych aspektów, które wiążą się z zadaniami organu opiniującego”*). Jednocześnie organ współdziałający nie może ingerować w przedłożony do uzgodnienia projekt decyzji i zmieniać jego ustaleń (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 770/08, LEX nr 487279).

Prezes UKE wyjaśnia ponadto, iż wydając niniejsze rozstrzygnięcie w sprawie uzgodnienia Projektu decyzji, opierał się zarówno na stanie faktycznym ustalonym przez Organ w przedstawionym w Projekcie decyzji, jak też na własnych ustaleniach. Jak bowiem wskazuje się w orzecznictwie sądowym (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 października 2006 r., sygn. akt II OSK 1203/05, LEX nr 289289) *„Postępowanie przed organem współdziałającym ma wyłącznie charakter pomocniczy w sprawie załatwianej w formie decyzji administracyjnej przez inny organ. W takiej zaś sytuacji stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję (...)”*. W niniejszej sprawie Prezes UKE wzięt również pod uwagę stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r. (sygn. akt II OSK 908/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że *„(...) argumentacja, iż postępowanie ma charakter uzgodnieniowy (pomocniczy) oraz że stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję jest zasadne, ale tylko w stosunku do samego procesu decyzyjnego organu współdziałającego, zajmującego stanowisko w sprawie poprzez wyrażenie opinii lub zgody albo wyrażenie stanowiska w innej formie”*. W dalszej części uzasadnienia powyższego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny podniósł natomiast, iż *„Prawidłowym jest tym samym stanowisko Sądu pierwszej instancji, że postępowanie, o którym mowa w art. 106 k.p.a., mimo że jest tzw. postępowaniem wpadkowym, toczy się według ogólnych przepisów postępowania. Treść art. 106 § 4 k.p.a. stanowi potwierdzenie tej argumentacji, bowiem wskazuje wprost, że organ uzgadniający nie jest zwolniony z przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym dla wydania orzeczenia wymaganego od tegoż organu. Tak więc, skoro postępowanie uzgadniające, co trafnie w tym zakresie też wywodzi organ wnoszący kasację, jest częścią postępowania głównego, mają do tegoż postępowania zastosowanie także przepisy art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., jak również art. 10 k.p.a., gwarantujące czynny udział strony*

w każdym stadium postępowania, w tym także w postępowaniu opiniującym (por. wyrok NSA z dnia 30 grudnia 1999 r., IV SA 1695/97, LEX nr 45131). Konsekwencją tegoż jest jednak i to, że każdy organ administracji na każdym etapie prowadzonego postępowania jest zobligowany do czuwania nad tym, czy w prowadzonym postępowaniu biorą udział wszystkie podmioty wywodzące swe uprawnienia z art. 28 k.p.a., czy też z treści norm regulujących udział stron w danym postępowaniu w sposób odrębny”.

Po analizie przedstawionego do uzgodnienia Projektu decyzji, a także materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Prezes UKE ustalił, że zakresem uzgodnienia w niniejszej sprawie objęty jest projekt rozstrzygnięcia Starosty w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie Wnioskodawcy zezwolenia na umieszczenie nad Nieruchomością nadziemnej telekomunikacyjnej linii kablowej tj. kabla światłowodowego, na istniejącej podbudowie słupowej linii elektroenergetycznej.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. stanowi o obowiązku właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości do udostępniania tych nieruchomości i umożliwienia operatorom umieszczania na nich obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Z uwagi na to, że ustawa z dnia 7 maja 2010 r. nie zawiera definicji pojęcia „obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej”, którym ustawodawca posługuje się w art. 33 ust. 1 tej ustawy, ustalenia co jest przedmiotem niniejszego postępowania należy dokonać w oparciu o rozumienie użytych przez ustawodawcę pojęć, przede wszystkim w świetle obowiązujących przepisów prawa.

W oparciu o przepis art. 2 pkt 8 Pt wskazać zatem należy, że infrastruktura telekomunikacyjna to „*urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji*”. Z powyższego wynika zatem, że w skład infrastruktury telekomunikacyjnej wchodzić będą zarówno urządzenia telekomunikacyjne, jak też inne elementy wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż ustawodawca w przywołanym przepisie określił katalog elementów infrastruktury telekomunikacyjnej jako otwarty, posługując się sformułowaniem „*w szczególności*”.

Jak wynika z powyższego, telekomunikacyjna linia kablowa jest elementem infrastruktury telekomunikacyjnej.

Stosownie do § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. nr 219, poz. 1864, z późn. zm.), zwanego dalej „*Rozporządzeniem*”, linia kablowa to ciąg połączonych kabli. Linię kablową tworzyć może między innymi kabel światłowodowy.

W § 3 pkt 2 Rozporządzenia została zawarta natomiast definicja telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, w myśl której telekomunikacyjnym obiektem budowlanym jest linia kablowa podziemna, linia kablowa nadziemna, kanalizacja kablowa, kontenery telekomunikacyjne, szafy kablowe oraz wolno stojące konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, w tym wolno stojące maszty antenowe i wolno stojące wieże antenowe. Mając na uwadze powyższe przepisy prawa Prezes UKE wskazuje, że linia kablowa nadziemna mieści się w pojęciu telekomunikacyjnego obiektu budowlanego.

Zgodnie z § 5 ust. 2 Rozporządzenia dopuszcza się budowę linii kablowych nadziemnych na istniejącej podbudowie telekomunikacyjnej, elektroenergetycznej i trakcyjnej.

Biorąc pod uwagę opisany powyżej przedmiot inwestycji Wnioskodawcy, a także pojęcia linii kablowej oraz telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, Prezes UKE ustalił, że zamierzeniem Inwestora jest przeprowadzenie inwestycji, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., tj. umieszczenie na Nieruchomości obiektu infrastruktury telekomunikacyjnej, jakim jest w tym przypadku telekomunikacyjna linia kablowa nadziemna (kabel światłowodowy), umieszczona na istniejącej podbudowie słupowej linii elektroenergetycznej.

Z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika ponadto, że podmiotem zobowiązanym do umożliwienia umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej jest właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

W świetle powyższego zauważyć należy, że Nieruchomości objęte niniejszym postępowaniem, zgodnie z ustaleniami Organu, mają nieuregulowany stan prawny. Pojęcie „nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym”, zgodnie z art. 113 ust. 6 u.g.n., oznacza nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

W aktualnym rejestrze ewidencji gruntów i budynków Nieruchomości zapisane są jako pozostające we władaniu samoistnym Skarbu Państwa bez ujawnionego tytułu własności (tj. brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów lub innego dokumentu potwierdzającego prawo własności), wobec czego Nieruchomości te należy traktować, stosownie do art. 113 ust. 6 u.g.n., jako nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż do Organu, w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie informacji o zamiarze ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, nie zgłosił się w wyznaczonym dwumiesięcznym terminie nikt, komu przysługiwałyby prawa rzeczowe do Nieruchomości.

Podnieść także należy, iż stosownie do art. 124a u.g.n. *„przepisy art. 124 ust. 1-2 i 4-7, art. 124b oraz art. 125 i art. 126 [u.g.n.] stosuje się odpowiednio do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Do postępowania w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z tych nieruchomości stosuje się art. 114 ust. 3 i 4, art. 115 ust. 3 i 4 oraz art. 118a ust. 2 i 3 [u.g.n.]”*

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że rozstrzygnięcie Organu w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości będzie mogło nastąpić także w stosunku do Nieruchomości, będącej nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym.

Kolejną kwestią wymagającą ustalenia jest okoliczność, czy Wnioskodawca jest podmiotem uprawnionym do umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. Zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., prawo umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej przysługuje bowiem operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Wskazać należy, że PGE Dystrybucja S.A. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 9191. Jak wynika z tego

rejestr, PGE Dystrybucja S.A. jest uprawniona do dostarczania sieci telekomunikacyjnej (tj. sieci transmisji danych oraz stacjonarnej wyodrębnionej sieci teletransmisyjnej przeznaczonej do świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych), jak również świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym usług transmisji danych. Oznacza to, że spółka PGE Dystrybucja S.A., a tym samym i PGE jest uprawniona do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 1 pkt 1 Pt.

Wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie wymaga, że PGE Dystrybucja S.A. (a zatem i PGE) nie może jednak prowadzić działalności telekomunikacyjnej w pełnym zakresie. PGE Dystrybucja S.A. jest bowiem podmiotem wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 maja 2010 r.¹. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. „Podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych”.

Według doktryny „[...]w art. 16 ust. 1 WspRozwTelU ograniczono tym podmiotom możliwość prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji, poprzez wyspecyfikowanie rodzajów działalności dopuszczalnej do wykonywania. Wprawdzie w przepisie tym nie wyrażono wprost zakazu prowadzenia rodzajów działalności w nim niewymienionych, ale wyjść należy od art. 1 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU, zgodnie z którym ustawa określa zasady działalności w zakresie telekomunikacji podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, a te zasady określono właśnie w art. 16 ust. 1 WspRozwTelU poprzez specyfikację dozwolonych rodzajów działalności. Oznacza to, że innego rodzaju działalność w zakresie telekomunikacji jest tym podmiotom zabroniona”².

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. z dnia 27 listopada 2009 r., gdzie wskazano, że „Przepis ten wyłącza możliwość wykonywania działalności telekomunikacyjnej w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym. Głównym powodem takiego rozwiązania jest realne zagrożenie naruszenia równowagi wśród podmiotów uprawnionych do świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym. Podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej dysponują bowiem, co zostało wskazane wyżej, infrastrukturą techniczną, która może być wykorzystana do świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym (maszty, słupy, kanalizacja czy światłowody), a także posiadają ogromne doświadczenie w zakresie inwestycji o podobnym (liniowym) charakterze, co sytuuje je na zupełnie innej pozycji ekonomicznej niż pozostałe komunalne przedsiębiorstwa użyteczności publicznej³. (...) Mogłoby to również zachwiać równą i

¹ Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 lit a ustawy z dnia 7 maja 2010 r., podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniającą infrastrukturę techniczną na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła.

² Tak: J. Wilczewski, „Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz” T. Grossmann, W. Knopkiewicz, J. Sebzda-Zaluska, prof. nadzw. dr hab. M. Szydło, J. Wilczewski, 2013, Legalis/komentarz do art. 16, Nb

³ W pierwotnej wersji ustawy z dnia 7 maja 2010 r., do której odnosi się cytowane uzasadnienie z dnia 27 listopada 2009 r., podmiotami wykonującymi zadania z zakresu użyteczności publicznej były jedynie przedsiębiorstwa energetyczne i przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Niezależnie od powyższego, po zmianie definicji poprzez rozszerzenie kręgu podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, aktualne pozostają tezy zawarte w ww. uzasadnieniu projektu uwruiet.

skuteczną konkurencją na danym rynku lokalnym. Należy w tym kontekście zwrócić bowiem uwagę na fakt, że posiadana przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej infrastruktura została wybudowana ze środków publicznych, a podmioty te, wykonując działalność gospodarczą, inaczej niż pozostali uczestnicy rynku, postrzegają kwestie osiągnięcia zysku z wykonywanej działalności głównie w aspekcie jego wysokości, a często także samego występowania tego zysku. Skutkuje to dużą przewagą, przede wszystkim o charakterze ekonomicznym, nad pozostałymi uczestnikami rynku usług telekomunikacyjnych w zakresie świadczenia usług użytkownikom końcowym.”

Ograniczenie możliwości prowadzenia działalności telekomunikacyjnej jest jeszcze dalej idące w przypadku operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatorów systemu połączonych (dalej łącznie „operatorzy energetyczni”). Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., operatorzy energetyczni nie mogą nabywać praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, budować lub eksploatować tej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych na cele inne niż realizacja zadań określonych dla nich w Prawie energetycznym, a mianowicie przesyłanie paliw gazowych lub energii elektrycznej, dystrybucja paliw gazowych lub energii elektrycznej, czy też zarządzanie systemami połączonymi gazowymi albo systemami połączonymi elektroenergetycznymi. W doktrynie wskazuje się, że „art. 16 ust. 2 WspRozwTelU zdefiniowany jest jako zakaz prowadzenia określonej działalności, przy czym zakaz ten ma sens tylko wtedy, gdy go odczytamy jako wyjątek od regulacji zawartej w ust.1. Całość regulacji jest więc taka, że ust. 1 określa pozytywnie rodzaje działalności w zakresie telekomunikacji dozwolone podmiotom wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej, natomiast ust. 2 zakazuje (przepis negatywny) niektórym z tych podmiotów (tj. wskazanym w ust. 2 operatorom) jednego z tych pozytywnie dopuszczonych w ust. 1 rodzajów działalności. Rzecz bowiem w tym, że ust. 2 nie zakazuje tym operatorom wszelkiego rodzaju działalności w zakresie telekomunikacji, lecz jedynie rodzaju wskazanego w art. 16 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU.”⁴

W konsekwencji, z zestawienia dwóch pierwszych ustępów art. 16 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że operatorzy energetyczni mogą:

- 1) nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz budować i eksploatować taką infrastrukturę i sieci telekomunikacyjne w celu realizacji zadań wskazanych w Prawie energetycznym,
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W świetle powyższego należy zauważyć, że PGE jest oddziałem spółki PGE Dystrybucja S.A., wyznaczonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, decyzją z dnia 31 sierpnia 2010 r. znak: DPE-4711-18(3)/19029/2010/MW, na operatora systemu dystrybucyjnego. PGE może zatem wykonywać działalność w zakresie telekomunikacji, wymienioną w pkt 1-3 powyżej, w tym nabyć lub wybudować infrastrukturę telekomunikacyjną na cele określone w Prawie energetycznym, a następnie zapewnić dostęp do tej infrastruktury, zwłaszcza gdy nie jest lub stała mu się zbędna.

W tym miejscu należy zauważyć, że inwestycja PGE ma polegać na podwieszeniu (budowie) kabla światłowodowego na podbudowie istniejącej linii energetycznej.

Zgodnie z wyjaśnieniami PGE, zawartymi w piśmie z dnia 26 kwietnia 2021 r.: „Budowa przedmiotowego kabla ma na celu umożliwienie korzystania przez lokalnych dostawców

⁴ Tak: J. Wilczewski, „Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz” T. Grossmann, W. Knopkiewicz, J. Sebzda-Załużska, prof. nadzw. dr hab. M. Szydło, J. Wilczewski, 2013, Legalis/komenatrz do art. 16, Nb

Internetu z usług transmisji danych oferowanych przez PGE oraz zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej dla mieszkańców powiatu buskiego przez poprawę systemu telemetrycznego sieci PGE". Oznacza to, że PGE zamierza wybudować infrastrukturę telekomunikacyjną w dwóch celach:

- 1) świadczenia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym usług telekomunikacyjnych (tj. usług transmisji danych),
- 2) realizacji zadań wskazanych w Prawie energetycznym (tj. poprawie systemu służącego do dokonywania pomiarów sieci energetycznej na odległość).

Jednakże jak już powyżej zostało podniesione, operator energetyczny może, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej, budować lub eksploatować tę infrastrukturę i sieci telekomunikacyjne jedynie na cele określone w Prawie energetycznym. PGE nie może zatem budować infrastruktury telekomunikacyjnej w innych celach niż realizacja zadań wskazanych w Prawie energetycznym. Oznacza to, że PGE nie może budować infrastruktury telekomunikacyjnej w celu wskazanym w pkt 1 powyżej tj. w celu świadczenia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym usług telekomunikacyjnych (tj. usług transmisji danych). Powyższe jednak nie stoi na przeszkodzie by po wybudowaniu infrastruktury telekomunikacyjnej, gdy okaże się iż PGE nie wykorzystuje wszystkich zasobów kabla światłowodowego, PGE świadczyło na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych usługi transmisji danych. W związku z powyższym, w niniejszym przypadku należy przyjąć, iż omawiana inwestycja PGE polegająca na budowie kabla światłowodowego ma na celu wyłącznie zapewnienie poprawy działania systemu telemetrycznego sieci PGE, co oznacza że jest to cel z zakresu energetyki.

Wyjaśnienia jednocześnie wymaga, że korzystanie z Nieruchomości będzie odbywać się na potrzeby telekomunikacji. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 2 pkt 42 Pt, telekomunikacja to nadawanie, odbiór lub transmisja informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną. Natomiast celem budowy przez PGE kabla światłowodowego jest korzystanie (poprawa) systemu telemetrycznego sieci energetycznej PGE. Telemetria to zaś „dziedzina telekomunikacji zajmująca się technikami przesyłu wartości pomiarowych na odległość. Polega ona zazwyczaj na umieszczaniu w terenie urządzeń, które dokonują pomiaru wybranej wielkości, oraz automatycznej transmisji zebranych danych, drogą przewodową lub bezprzewodową, do centrali. Do przesyłania wyników pomiarów używa się układów radiowych, modemów, Internetu oraz sieci telefonii komórkowej”⁵.

Do działania systemów telemetrycznych sieci energetycznej PGE niezbędna jest zatem sieć telekomunikacyjna, za pomocą której odbywać się będzie transmisja danych zebranych przez urządzenia tego systemu.

W świetle powyższych rozważań, stwierdzić należy, że pomimo iż inwestycja PGE może mieć na celu jedynie realizację zadań określonych w Prawie energetycznym, to przepis art. 33 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. nie sprzeciwia się planowanej przez PGE inwestycji. Wskazana okoliczność nie jest jednak wystarczającą przesłanką do wydania postanowienia uzgadniającego decyzję w sprawie inwestycji PGE.

Ponadto zauważyć należy, że w świetle art. 124 ust. 1b u.g.n Prezes UKE uzgadnia decyzję w sprawie zezwolenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n. - w zakresie urządzeń łączności publicznej. Wyjaśnić należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną

⁵ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Telemetria>

należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt. *„Definicja pojęcia łączności publicznej odniesiona została do infrastruktury telekomunikacyjnej, tj. urządzeń telekomunikacyjnych (z wyjątkiem telekomunikacyjnych urządzeń końcowych) oraz linii, kanalizacji kablowych, słupów, wieży i masztów oraz kabli, przewodów oraz osprzętu, wykorzystywanych do świadczenia usług telekomunikacyjnych o publicznym dostępie (art. 2 pkt 8 PrTelekom). Za każdym więc razem, gdy istnieje potrzeba ustalenia, czy określone przedsięwzięcie lub obiekt mieści się w ustawowo zdefiniowanym pojęciu łączności publicznej, należy dokonać jego oceny przez pryzmat funkcji, której ma służyć, w świetle przepisów PrTelekom, a szczególnie art. 137–139.”*⁶

Nadmienić również należy, że publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna to usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników (art. 2 pkt 31 Pt). Definicja ta wykorzystuje pojęcie:

- 1) usługi telekomunikacyjnej oznaczające usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej (art. 2 pkt 48 Pt),
- 2) użytkownika, którym w myśl art. 2 pkt 49 Pt jest podmioty korzystający z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub żądający świadczenia takich usług. *„Użytkownik korzysta z usług telekomunikacyjnych dla zaspokojenia własnych potrzeb lub w celu świadczenia innym usług telekomunikacyjnych.”*⁷

Natomiast *„Dostępność ogółowi użytkowników oznacza, że usługi telekomunikacyjne są dostępne nieograniczonej i z góry nieustalonej grupie osób, które spełniając konieczne warunki staną się użytkownikami sieci telekomunikacyjnej, a także użytkownikom sieci innych operatorów, łączących się z siecią tego operatora.”*⁸ Usługa jest zatem dostępna ogółowi użytkowników, jeżeli nie jest kierowana do zamkniętego kręgu użytkowników. W doktrynie podnosi się jednak, że *„nie każde ograniczenie potencjalnego kręgu użytkowników przez dostawcę usług będzie prowadziło do pozbawienia usługi publicznego charakteru. Z oczywistych względów nie narusza publicznego charakteru usługi ustalenie ograniczonego obszaru, na którym usługi są oferowane. Nie narusza go również określenie warunków, które musi spełnić usługobiorca w celu zawarcia z nim umowy, jeżeli warunki te są ustalone jednolicie dla usługobiorców i są uzasadnione charakterem usług, nawet jeżeli skutkiem tych warunków jest zawężenie potencjalnego kręgu użytkowników. Nie narusza publicznego charakteru usługi skierowanie oferty tylko do przedsiębiorców lub tylko do konsumentów, albo do innej odpowiednio szerokiej kategorii podmiotów prawa.”*⁹ Powyższe oznacza, że urządzenia telekomunikacyjne (z wyjątkiem telekomunikacyjnych urządzeń końcowych) oraz linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt będą mieścić się w definicji „urządzeń łączności publicznej”, o ile infrastruktura ta będzie służyć zapewnieniu usług polegających głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej, świadczonych na rzecz ogółu podmiotów korzystających z usług dla zaspokojenia własnych potrzeb lub w celu świadczenia innym usług telekomunikacyjnych.

W kontekście powyższego, ponownie należy zauważyć, że kabel światłowodowy może być wybudowany przez PGE wyłącznie w celu realizacji zadań określonych w Prawie energetycznym, a mianowicie w celu zapewnienia *„ciągłości dostaw energii elektrycznej dla*

⁶ Tak: J. Jaworski, A. Prusaczyk, A. Tułodziecki, Ustawa o gospodarce nieruchomościami. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2020, Legalis/komentarz do art. 4 ugn, Nb 19.

⁷ Tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2019, Legalis/komentarz do art. 2 Pt, Nb 1.

⁸ Tak: NSA w wyroku z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1276/08, Legalis.

⁹ Tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2019, Legalis/komentarz do art. 2 Pt, Nb 65.

mieszkańców powiatu buskiego przez poprawę systemu telemetrycznego sieci PGE". W takim przypadku nie dojdzie do świadczenia usług telekomunikacyjnych, a tym bardziej publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Tym samym, infrastruktura telekomunikacyjna, która zostanie wybudowana przez PGE zgodnie z wnioskiem z dnia 12 października 2020 r. nie będzie stanowić urządzeń łączności publicznej w rozumieniu art. 4 pkt 18 u.g.n.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsze postanowienie strona może zaskarżyć w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanego do Prezesa UKE w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia (art. 106 § 5 w związku z art. 127 § 3, art. 141 § 2, art. 144 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt), albo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt 2, art. 13 § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., zwanej dalej „Ppsa”).

Od skargi na niniejsze postanowienie, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2003 Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.) w związku z art. 230 Ppsa.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 Ppsa.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Dyrektor Departamentu
Techniki

Tomasz Karamon

Otrzymuje:

████████████████████
Pełnomocnik PGE Dystrybucja S.A.
Oddział Skarżysko -Kamienna

Do wiadomości:

Starosta Buski
ul. Mickiewicza 15
28-100 Busko-Zdrój

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

